

ОХОРОНА ПАМ'ЯТОК АРХЕОЛОГІЙ

Із робіт експедиції «Славутич» на Середньому Дніпрі

О. Б. Супруненко, Д. Я. Телегін, О. М. Тітова

Експедиція Інституту археології АН УРСР та секції пам'яток археології Українського товариства охорони пам'яток історії та культури у складі кількох загонів * проводила роботи у зоні Дніпродзержинського водосховища на Дніпрі у 1982 р. У ході розвідки було простежено лівий берег водосховища від с. Самусіївка Кременчуцького району Полтавської області до м. Дніпродзержинська, правий берег — від греблі в м. Дніпродзержинську до м. Кременчука. Всього обстежено 81 археологічний об'єкт (рис. 1).

Матеріали неолітичного часу виявлені на 7 пунктах, з яких культурний шар зберігається лише на багатошаровому поселенні в урочищі Сиваш поблизу с. Кам'яні Потоки Кременчуцького району Полтавської області. Це місце знаходження виявлене ї ^{частково} розкопане в 1959—61 рр. Воно знаходиться на краю надзаплавної тераси висотою 4—5 м, займає площу близько 200 кв. м. У двох закладених тут шурфах відзначено залягання археологічних знахідок на глибині 0,2—0,8 м. Серед них — кілька виробів з кременю (нуклеус, відщепи, уламок скребка) та уламки неолітичної кераміки дніпро-донецького типу, прикрашені відбитками напівкруглого накольчастого та дрібноузбчастого штампів (рис. 2, 1, 2).

Значну кількість уламків неолітичного посуду, крем'яних відщепів знайдено на піщаному намиві в урочищі Гавань біля с. Садки того ж району. Ця кераміка має значну рослинну домішку у тісті. П'ять уламків прикрашені горизонтальними рядами чи «ялинкою» з відбитків гребінцевого штампу (рис. 2, 3, 4).

Відщепи та уламки кременю, два скребки — кінцевий на пластині, округлий на відщепі — виявлені на поселенні з різночасовими матеріалами на східній околиці хутора Овчаренки біля с. Григоро-Бригадирівка Кобеляцького району Полтавської області. Там же було знайдено тальковий «човник» овальної форми із заокругленою основою і випуклою верхньою частиною, через яку проведений поперечний жолобок (рис. 2, 5).

Окремі вироби з кременю (відщепи, підокруглі скребки на відщепах, скobel'ї), уламки кераміки дніпро-донецького типу з великою домішкою рослинності в глині, орнаментовані горизонтальними рядами та «ялинкою» з відбитків гребінцевого штампу та прокреслених ліній були знайдені поблизу сіл Самусіївка, Бородаївка, Дереївка (рис. 2, 6—10).

Особливу увагу привертає знахідка розвалу посудини типу Микільського могильника (з колекції краєзнавця В. А. Седака) біля с. Дніпро-Кам'янка Верхньодніпровського району Дніпропетровської області.

Біля с. Солошине Кобеляцького району в урочищі Колони краєзнавцями виявлено маленька посудина біконічної форми, так званий «кубок» пізньотрипільського часу з домішкою піску та зрідка подрібненої черепашки в тісті (рис. 3, 1). Окремі

* Експедиція працювала під керівництвом Д. Я. Телегіна. В її роботі, крім авторів, приймали участь співробітники Полтавського та Кременчуцького музеїв.

фрагменти пізньоїмної кераміки знайдені на поселенні Солошине за 3—3,5 км на північний захід від сучасного с. Солошине.

Місцезнаходження біля сіл Романкове, Бородавка, Тарасівка, Куцеволівка, Садки, Деревіка представлена уламками крем'яних знарядь, невеликими фрагментами стінок посудин середньостогівської культури та пивихінського типу з домішкою товченої черепашки в тісті. Ця кераміка прикрашена відтисками гребінцевого штампу (рис. 2, 11—13).

Переважна більшість оглянутих пам'яток належить до бронзового віку. Серед них є об'єкти рентабельні для проведення стаціонарних розкопок. Майже всі вони знаходяться у межах Кобеляцького району Дніпропетровської області. Це поселення культури багатоваликової кераміки біля колишнього села Переволочна, а зараз за 3 км на південний схід від Тахтаївського гранітного кар'єру. Воно займає мис другої тераси (0,2 га). У розміві протягом 40 м виступає культурний шар товщою до 0,5 м із значною кількістю знахідок. За 100 м на південь від поселення у 1981 р. була знайдена ліпна посудина катакомбної культури з середньовисокою прямою шийкою, вінцями з комірцевим потовщенням та відзначеним перегином по лінії ребристого плеча, підкресленою смугою ялинкових відбитків гребінцевого штампу. Ряди косих відбитків гребінця прикрашають вінця горщика та його придонну частину (рис. 3, 3). Нашарування культури багатоваликової кераміки розмиваються і на поселеннях в урочищі Гіївка за 4 км на південний захід від с. Григоро-Бригадирівка та Сулівка 2 (рис. 2, 14). Окремі уламки посуду багатоваликової кераміки знайдені біля сіл Домоткань, Дніпро-Кам'янка, Куцеволівка. Досить добре збереглося поселення сабатінівської культури в урочищі Солошине-Колоні за 2 км на північ від Тахтаївського гранітного кар'єру (1, 3 га). Тут зачисткою виявлений шар товщою 0,5 м. На посе-

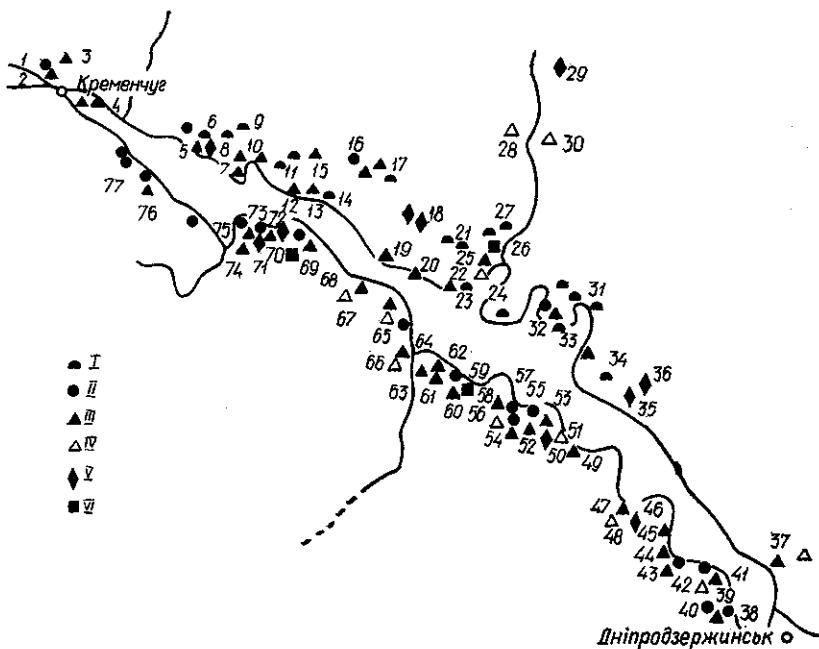

Рис. 1. Карта-схема пам'яток, обстежених експедицією. У мовні знаки: I — курганы; II — пам'ятки неоліту; III — пам'ятки бронзового віку; IV — пам'ятки ранньозалізного віку; V — пам'ятки I тис. н. е.; VI — середньовічні пам'ятки. 1—3 — с. Самусівка, пункти 1—3; 4 — с. Шаломай; 5 — с. Золотишине; 6 — с. Комсомольськ; 7 — с. Шведівка; 8 — с. Салівка, пункт 2; 9 — Салівка група курганів; 10 — Салівка, пункт 3; 11 — Шматківський врангітний кар'єр, група курганів; 12 — с. Григоро-Бригадирівка, урочище Гіївка; 13, 14 — Григоро-Бригадирівка, пункт 3 та курган; 15 — Григоро-Бригадирівка, урочище Мазепин Яр і Піщана Гора; 16 — хут. Овчаренки, пункти 1—3; 17 — с. Григоро-Бригадирівка, курган; 18 — с. Солошине, урочище Ісаївка, пункти 1 та 2; 19 — с. Солошине, пункт 3; 20 — урочище Солошине-Колоні; 21 — с. Світлогорське, група курган; 15 — Григоро-Бригадирівка, урочище Мазепин Яр і Піщана Гора; 16 — хут. Овчаренки, урочище Острів; 25 — с. Кишеневки, пункт 3; 26 — с. Кишеневки, урочище Мечеть; 27 — с. Кишеневки, група курганів; 28 — с. Правобережні Лучки; 29 — с. Лівобережна Сокілка; 30 — с. Лівобережні Лучки; 31 — с. Орлик, група курганів; 32 — с. Орлик, пункт 1; 33 — острів Гурлук; 34 — с. Радянське, група курганів; 35, 36 — с. Радянське, пункти 5, 6; 37 — с. Шульєвка; 38—40 — с. Романкове, пункти 1—3; 41, 42 — с. Аули, пункти 1—2; 43 — с. Шевченкове; 44 — пос. Дніпровський; 45 — с. Пушкарівка; 46—48 — с. Домоткань, пункти 1—3; 49—58 — с. Бородавка, пункти 1—10; 59—60 — с. Таравівка; 61—64 — с. Сулівка, пункти 1—4; 65, 66 — с. Дніпро-Кам'янка, пункти 1—4; 65, 66 — с. Дніпро-Кам'янка, пункти 1—2; 67 — с. Калужине; 68 — с. Мишурин Ріг; 69 — с. Куцеволівка; 70—75 — с. Деревівка, пункти 1—6; 76 — с. Кам'яні Потоки; 77 — с. Садки.

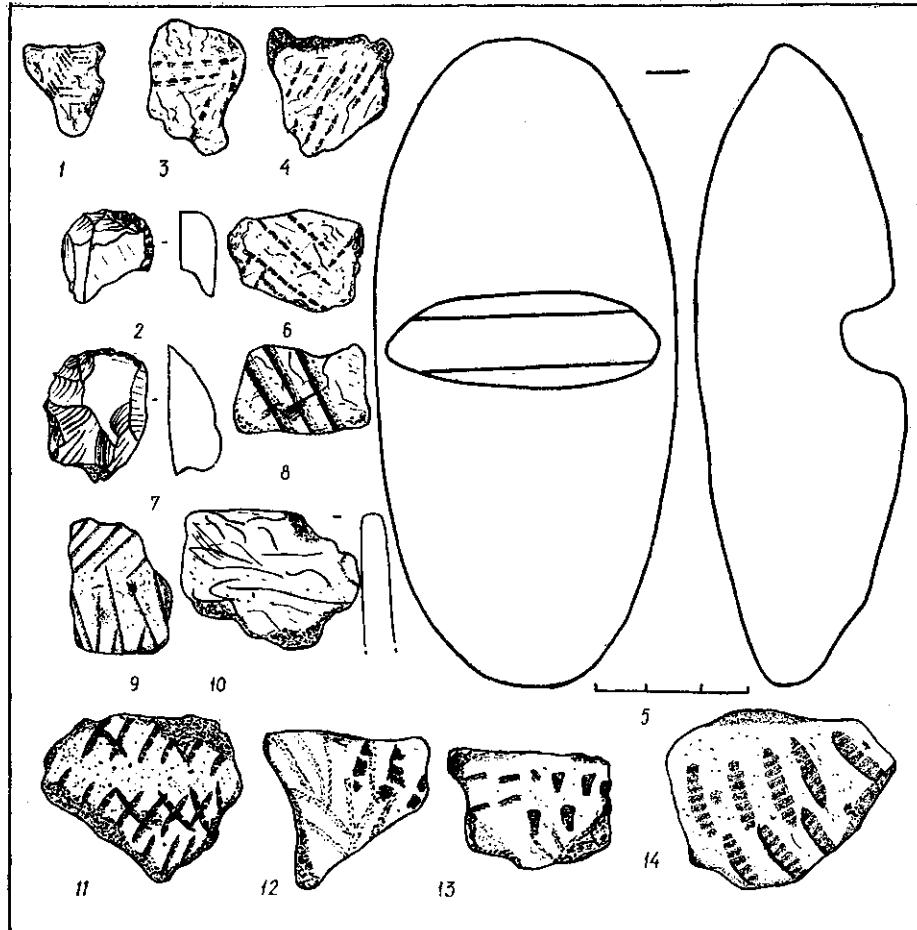

Рис. 2. Знаряддя праці з кременю та каменю, уламки кераміки доби неоліту (1—10), енеоліту (11—13), бронзи (14); 1—2 — с. Кам'яні Потоки; 3—4 — с. Садки; 5 — хут. Овчаренки; 6—8 — с. Самусівка (пункт 2); 9 — с. Бородайка (пункт 2); 10—13 — с. Дерев'ївка (пункт 5); 14 — с. Сосливка (пункт 2).

ленні поблизу с. Дніпро-Кам'янка зібрані розвали посудин, кістяний псалій, уламок прясла. Ця пам'ятка потребує більш глибокого дослідження.

Багатошарове поселення з матеріалами сабатинівського типу, ранньозрубного та черняхівського часів розмивається у Максименковій заплаві біля с. Бородайка Верхньодніпровського району Дніпропетровської області. Кераміка темного чи темно-сірого кольорів з домішкою дрібного піску в тісті.

Відзначимо також знахідки фрагментів кераміки бондарихінської культури, прикрашених рядом овальних ямок, що оперізують шийку посудини, на поселенні біля хутора Овчаренки.

Серед керамічних матеріалів, знайдених в урочищі Штепіна гора поблизу с. Шульгівка Царичанського району Дніпропетровської області, більшість складають фрагменти з гладким чи розчленованим пальцевими вм'ятинами валиками під зрізом вінець (рис. 4, 1, 2). Трапляється також орнаментація насічками чи прокресленими лініями (рис. 4, 3). З цією керамікою, що датується зрубним часом, мабуть, слід пов'язувати і кам'яні вироби поселення — уламки бойового молота та булави, крем'яні відбійник, відщепи (рис. 4, 4).

У цьому пункті виявлені і фрагменти кераміки ранньої бронзи (рис. 4, 5, 6).

Виразна колекція посуду доби бронзи зберігається в Орлицькому краєзнавчому музеї. Майже всі горщики походять з розмитих водосховищем на початку 70-х рр. курганів на околиці знесенного с. Ульянівка, що поблизу с. Орлик Кобеляцького району. Один горщик ямної культури з яйцеподібним тулубом, короткими прямыми вінцями, орнаментований ялинковими відбитками гребінцевого штампу. Зовнішня поверхня його загладжена, внутрішня — вкрита горизонтальним гребінцевим загладжу-

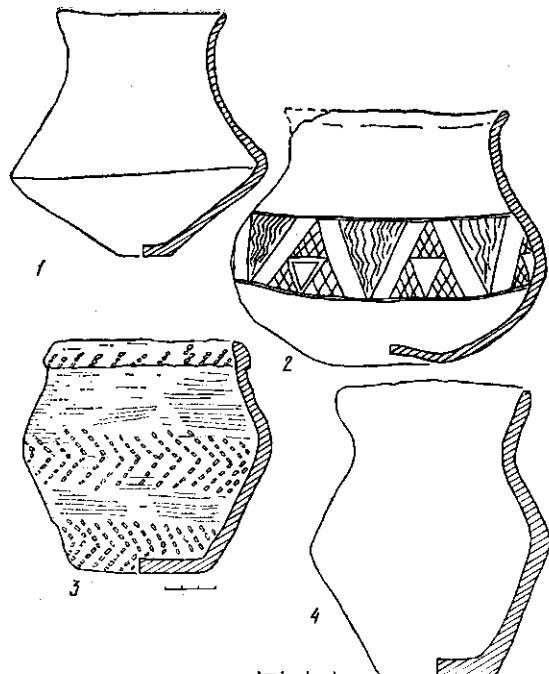

Рис. 3. Кераміка доби енеоліту, бронзи та раннього зализа: 1, 2 — урочище Солошине-Колоні; 3 — с. Пере沃лочна; 4 — Кішеньки, урочище Острів.

відходять повернуті у різні боки вниз 8 завитків. Між ними є чотири прокреслені рисунки солярних знаків у вигляді прямого і скошеного хрестів, окрім риски вище хвилястої лінії. Дно пряме, без слідів кінтяви (рис. 5, 4). Два горщики відносяться до зрубної культури. Один із них присадкуватий гострореберний з короткими відгинутими вінцями, перегином на середині висоти та стійким дном, прикрашений геометричним візерунком, нанесеним шнуровим штампом та відтисками навкіс поставленої палички. Поверхня посудини ліскована (рис. 5, 5). Другий горщик банкової реберчастої форми із злегка відгинутими назовні вінцями, подовженою придонною частиною і плоским дном без будь-яких прикрас, з домішками піску і товченого граніту в тісті (рис. 5, 6).

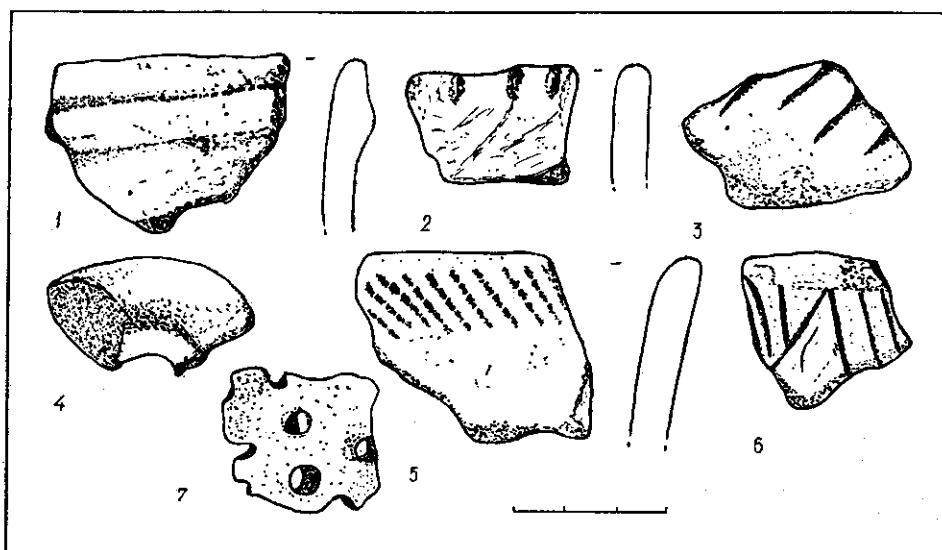

Рис. 4. Знайдені праці з каменю та уламки кераміки доби бронзи (1—5), раннього зализа (6, 7): 1—6 — с. Шульгівка; 7 — с. Сушливка (пункт 2).

На поселеннях в урочищі Гіївка та Солошине 3 виявлені окремі фрагменти кераміки фіналу пізньобронзової доби — раннього заліза, а в урочищі Колони — чудової збереженості кубок жаботинського типу з високою шийкою та округлим тулубом, з ямкою на дні. Він прикрашений широкою смugoю прокресленого орнаменту, поділеного косими лініями на геометричні фігури — великі та малі трикутники, заштриховані по-різному, що чергуються з незаштрихованими трикутниками і смугами. Різьблений орнамент інкрустований білою пастою, поверхня посудини лощена (рис. 3, 2).

На місці затопленої водами водосховища частини с. Суслівка Верхньодніпровського району Дніпропетровської області під берегом висотою до 3 м, що інтенсивно розмивається, на відстані 700 м зібрано велику кількість уламків посудин культури багатоваликової кераміки (див. вище) та раннього залізного віку. Зачистка берега показала наявність тут тонкого (до 0,1 м) культурного шару на глибині 0,8 м. Серед знахідок ранньозалізного часу — фрагменти неорнаментованих стінок, уламки вінець, прикрашені защипами, цідилки (рис. 4, 7).

Порівняно великі серії матеріалів скіфського часу походять з місцезнаходжень біля сіл Самусіївка, Аули, Дніпрове-Кам'янка, Калужине, Кущеволівка. Вони здебільшого представлені уламками неорнаментованих вінець і стінок добре підліскованих посудин. Інколи вони орнаментовані насічками, гусиничною. Серед випадкових знахідок є невеликий неорнаментований горщик сарматського часу з відгинутими назовіні заокругленими вінцями і підложену поверхнею, знайдений у відшаруванні в урочищі Острів на південно-східній окраїні с. Кишеневки Кобеляцького району (рис. 3, 4).

Роботи експедиції «Славутич» 1982 р. показали, що район розмиву Дніпродзержинського водосховища багатий на пам'ятки археології, частина з яких інтенсивно руйнується і потребує негайного ведення тут охоронних розкопок. До таких об'єктів слід віднести багатошарові поселення в урочищі Гіївка, поблизу с. Григоро-Бригадирівки, Солошиного 3, Бородавки, Максименкової заплави, Суслівки 2, а також сабатинівські поселення в урочищі Солошине-Колони, біля с. Дніпро-Кам'янки. Потребують охоронних досліджень і ряд курганів на узбережжі водосховища, що знаходяться під загрозою знищення в околицях с. Орлик і Радянське Кобеляцького району.

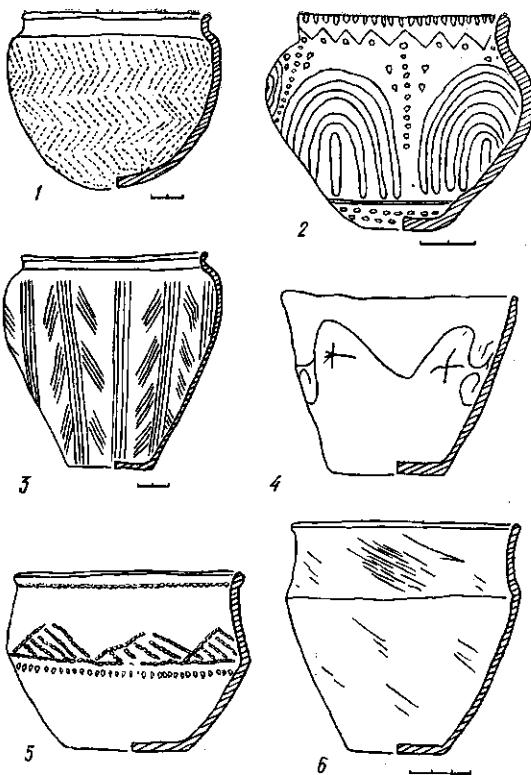

Рис. 5. Кераміка епохи бронзи: 1, 3—6 — с. Ульянівка; 2 — с. Орлик.

А. Б. Супруненко, Д. Я. Телегин, Е. Н. Титова

ИЗ РАБОТ ЭКСПЕДИЦИИ «СЛАВУТИЧ» НА СРЕДНЕМ ДНЕПРЕ

В результате разведок нескольких отрядов экспедиции «Славутич» в 1982 г. на левом и правом берегах Днепродзержинского водохранилища на территории Полтавской, Днепропетровской, Кировоградской областей обследовано 81 археологический объект. Открыт целый ряд ранее неизвестных памятников эпохи неолита, энеолита, раннего железа, раннеславянского времени, часть из которых размывается водохранилищем. Среди поселений, требующих проведения неотложных охранных исследований — многослойные памятники эпохи бронзы, раннего железа и раннеславянского

времени в урочищах Гиивка у с. Григоро-Бригадировка и 9-й остров у с. Солошино, в Максименковом заливе у с. Бородаевка, пункт 2 у с. Сусловка, а также сабатиновские поселения в урочище Солошино-Колоны Кобелякского района.

A. B. Suprunenko, D. Ya. Telegin, E. N. Titova

FROM WORKS OF THE EXPEDITION "SLAVUTICH" IN THE MIDDLE DNIEPER

Several groups of the expedition "Slavutich" explored 81 archaeological objects on the left and right banks of the Dnieprodzerzhinsk reservoir in the territory of the Poltava, Dnepropetrovsk, Kirovograd Regions in 1982. A number of previously unknown monuments attributing to the Neolithic, Eneolithic, Early Iron Ages, Early-Slav Period are discovered. Some of them are washed away by the reservoir waters. Many settlements require immediate defensive studies, among them: multilayer monuments of the Bronze Age, Early Iron and Early Slav Period in the localities of Giivka near vil. Grigoro-Brigadirovka and the 9th island near vil. Soloshino, in the Maksimenkovian Bay near vil. Borodaevka, point 2 near vil. Suslovka as well as Sabatinian settlements in the locality of Soloshino-Kolony, the Kobelyaki Region.

Одержано 06.03.86.

Охоронні роботи на скіфському городищі Кермен-Кир

О. Е. Пуздовський

Пізньоскіфське городище Кермен-Кир знаходиться біля радгоспу ім. Ф. Е. Дзержинського («Червоний») Сімферопольського району Кримської області. Розташоване на мису третьої гряди Кримських гір, обмежене глибокими балками і обривами; ззовні укріплене оборонним валом із стіною на ньому і ровом. Ще одна фортифікаційна лінія відділяє цитадель, що знаходиться в кінці мису, від іншої частини пам'ятки (рис. 1).

Із плато Кермен-Кир добре видно Керменчик (Неаполь) — великий центр і столицю пізньоскіфської держави; в зону огляду попадають такі скіфські поселення як Залісся, Таш-Джарган і Змійне. Розміщення фортеці на межі передгір'я і степів зумовило міцність оборонних споруд.

Пам'ятка відома давно, однак вивчалась епізодично. Результати попередніх робіт підсумовані О. Д. Дащевською¹. Дослідженням керамічної печі, знайденої на городищі в 1945 р., присвячена стаття О. І. Домбровського². П'ять впускних склепів пізньоскіфського часу на околиці городища розкопала Т. М. Висотська³. Нещодавно С. Г. Колтухов запропонував нову інтерпретацію і періодизацію оборонної лінії на цитаделі (розкопки М. Л. Ернста в 1929 р.)⁴.

У 1985 р. Західно-Кримська і Сімферопольська експедиції ІА АН УРСР провели на городищі і прилеглих до нього селищах охоронні розкопки, пов'язані з прокладкою через північну межу пам'ятки магістрального водопроводу. Загальна довжина траншеї складає близько 500 м, ширина — 3 м, глибина — 2,5—3 м (рис. 1, 4).

Основна увага була зосереджена на вивчені стратиграфії і графічної її фікса-

¹ Дащевская О. Д. Скифское городище Красное (Кермен-Кыр) // КСИИМК.—1957.—№ 70.—С. 108—117.

² Домбровский О. И. Керамическая печь на скіфском городище «Красное» // ИАДК.—1957.—С. 191—209.

³ Высотская Т. Н. Позднескифские погребения близ городища Кермен-Кыр // АИУ.—Вып. 2.—1968.—С. 113.

⁴ Колтухов С. Г. Об оборонительных сооружениях цитадели городища Красное (Кермен-Кыр) // СА.—1986.—№ 1.—С. 250—253.